

Egy újabb monda Bényből: Szent István király

Szent István király koronázása előtt történt, hogy pogány magyarok egy csoportja befiszkele magát a binyi sáncvárba.

Mive Biny Esztergomtú nem messzire fekszik a Garam mellett, Istványt ez nagyon zavarta, hogy a közelségbe pogányok tanyáznak. Erendőte, hogy számottívő szekeret rakjanak meg kővekkel. A szekerek tengőit ne kennyík meg, hogy a kerekek szárazon forogjanak rajtuk. A szekerekre pedig ütessenek föl mindkét felirú katunáknak ötöztetett szómabábukot, annyit amennyi csak efér egy-egy sorba. Két pár ökör húzott egy szekeret. Minden szekérné csak egy ilő ember vót, aki nagy ustorrá hajtotta az ökrököt. Amikor elkészűtek, megindította iket Biny felé. A kéménygi határba a rígi római úton halattak, majd a várhely alatt kanyarottak Biny felé. A nehéz teherre megrakott szekerek csikorogtak, nyikorogtak, zörögtek. Az ökröhajtók a nagyustorrá pattogtak, és közbe hangos kiáltással szólították, nogatták az állatokat.

A binyi céneparton lívő örök meghallották, figyeltek abba az irányba és meglepődve látták a várhegy alatt közeledő hadat. Gyorsan bementek a sáncvárba, jelentették a vezírüknek, hogy Istvány nagy haddá közeledik feléjük, nemsokára elíri a cénepartot, és ezen keresztül a nem messze lívő déli bejáratot. Erre nagy riadalom támadt a sáncvárba lívő pogány magyarok között. A vezír kiatta a parancsot, gyorsan menekűnyi a nyugati főbejáraton át. Mire a szekerek elírték a kúsó sáncot, már csak a helyük maratt a megriatt pogányoknak, megfutamottak.

Szent Istvány nyomban egy kis csoport élén bevonult a sáncvárba, és könnyűszerrel megszállta annak középső főhelyét.

Adatközlő: Székely András, 1870; Csókás Vince, 1894

Forrás:

Csókás, F. 1993. Mondák és legendák Bényből. In: *Párkány és vidéke*, 3. évf., 1993, 2. sz., p. 9